

ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΑΝΑΒΥΣΣΟΥ

Σήμερα, 28 Απριλίου 2007 εμείς, οι Έλληνες πολίτες που εμφορούμαστε από τις ιδέες του Φιλελευθερισμού, συγκεντρωθήκαμε εδώ, στην Ανάβυσσο, για να ενώσουμε τις δυνάμεις μας και για να αναλάβουμε έμπρακτα τις ευθύνες μας ως ενεργά μέλη της ελληνικής κοινωνίας. Συμμαχούμε για να αντιπαλέψουμε τη δράση των ομάδων εκείνων που επιδιώκουν την κατάργηση του θεμελιώδους δικαιώματος των Ελλήνων στην ελεύθερη, δημιουργική, ατομική δράση. Ορθώνουμε το ανάστημά μας απέναντι στις παρασιτικές ομάδες που νέμονται το γιγαντιαίο κράτος που συντηρούν για λογαριασμό τους και με κάθε τρόπο τα κυρίαρχα κόμματα εξουσίας και προτάσσοντας τις φιλελεύθερες αρχές μας, παλεύουμε για την υλοποίηση των προτάσεων εκείνων που θα οδηγήσουν στην έξοδο από την πολιτική κρίση, στη πρόοδο της χώρας και στην αποκατάσταση του κύρους πολιτικής στη συνείδηση των συμπολιτών μας που σήμερα στην πλειοψηφία τους, την αποστρέφονται.

Ήρθε η ώρα για κάτι νέο και αυτό μπορούμε να το εκφράσουμε αλλά και να το διεκδικήσουμε όλοι εμείς οι απλοί πολίτες που σκεπτόμαστε και ομιλούμε με όρους πολιτικούς και όχι συντεχνιακούς, που απαιτούμε θέσεις και απαντήσεις στα προβλήματα του τόπου και δεν αρκούμαστε σε ανακυκλούμενα ρητορικά σχήματα. Όλοι εμείς που αντιμετωπίζουμε την ατομική ελευθερία ως ένα καθημερινό τρόπο ζωής κι όχι απλά ως κοινωνική κατάκτηση των προγόνων μας που μπορεί να ανταλλαγεί με συντεχνιακές παροχές, εμείς που αποστρεφόμεθα τα κυκλώματα και τη διαφθορά, εμείς είμαστε αυτοί που μπορούμε να επιφέρουμε την πολυπόθητη και αναγκαία ανατροπή του σημερινού ζοφερού κλίματος, εμείς είμαστε αυτοί που μπορούμε να συγκρουστούμε αποτελεσματικά με τα οργανωμένα συμφέροντα και τις κατεστημένες νοοτροπίες που δεν εκφράζουν πλέον τις ανάγκες της χώρας μέσα στην παγκόσμια κοινωνία των πολιτών.

Με σημαία το πρόταγμα της ελευθερίας και των ατομικών δικαιωμάτων, στην παρούσα διακήρυξη περιγράφουμε το όραμά μας και σας καλούμε να γίνετε κοινωνοί και συνεκφραστές του.

Μεταπολιτευτική περίοδος: ένας απολογισμός

Με την μεταπολίτευση γύρισε μια νέα σελίδα στη νεοελληνική ιστορία, με κύρια χαρακτηριστικά την αποκατάσταση μιας σταθερής δημοκρατίας, τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας με την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και την κοινωνική και πολιτική ανάδειξη στο προσκήνιο μεγάλων τμημάτων του ελληνικού λαού που ζούσαν μέχρι τότε στο κοινωνικό και πολιτικό περιθώριο.

Το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία για να κρατηθούν ή να ανέλθουν στην εξουσία συνέπλευσαν τις περισσότερες φορές με το λαϊκισμό, ασπάστηκαν σε πολύ μεγάλο βαθμό τον κρατισμό, τη θρησκοληψία και τον αντιαμερικανισμό, δαιμονοποίησαν στο σύνολο τους τον Φιλελευθερισμό και εγκατέλειψαν κάθε ιδεολογική αναζήτηση στο εσωτερικό τους, για να μετατραπούν τελικά σε ιδεολογικά και πολιτικά αφυδατωμένους μηχανισμούς νομής της εξουσίας.

Στην πορεία αποϊδεολογικοποίησής τους, τμήματά τους συχνά ταυτίστηκαν με τις ιδεοληψίες ενός φαιοκόκκινου μετώπου που έχει συμπυχθεί από στελέχη τους, την άκρα δεξιά, το ΚΚΕ και την περί τον αρχιεπίσκοπο ιεραρχία της Ελλαδικής εκκλησίας. Η δυναμική του μετώπου αυτού, αν συνεχίσει αυξάνουσα και κρυσταλλωθεί πολιτικά σε ενιαίο φορέα, θα μπορούσε σε περιόδους κρίσης να θέσει σε κίνδυνο τις ατομικές ελευθερίες, τη θέση της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ και τις σχέσεις της με τις γειτονικές χώρες.

Πέραν όμως αυτών των εξελίξεων, η μεταπολιτευτική περίοδος χαρακτηρίστηκε και από ένα νέο αρνητικό φαινόμενο: τη δημιουργία νέων διαχωριστικών γραμμών. Οι νέες αυτές διαχωριστικές γραμμές δεν είναι πλέον οριζόντιες, όπως παλιότερα όταν η πολιτική δύναμη ήταν ευθέως ανάλογη της οικονομικής και κοινωνικής θέσης, αλλά κάθετες, καθώς οι νέοι προνομιούχοι και αποκλεισμένοι συναντώνται πλέον σε κάθε κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο και σε κάθε γεωγραφική περιφέρεια της χώρας.

Οι καινούργιοι προνομιούχοι, εκμεταλλεζόμενοι προνόμια που οι ίδιοι κατοχύρωσαν και στεγανά που δημιούργησαν στη διάρκεια της μεταπολίτευσης, παρασιτούν εις βάρος των μη προνομιούχων και των πόρων του Δημοσίου. Κάθε Έλληνας πολίτης γνωρίζει από την κοινωνική και επαγγελματική του διαδρομή τα μέλη των παρασιτικών αυτών ομάδων: είναι αυτοί οι κρατικοί λειτουργοί που του αρνούνται την άνευ «λύτρων» παροχή δωρεάν δημόσιων υπηρεσιών, στην εφορία, την πολεοδομία ή το νοσοκομείο, είναι αυτοί οι ιδιώτες και κρατικοί λειτουργοί που εκμεταλλεζόμενοι τη θεσμοθετημένη μονοπωλιακή τους θέση παρέχουν χαμηλής ποιότητας πανάκριβα προϊόντα ή υπηρεσίες στα δημόσια έργα, την παιδεία ή την υγεία. Είναι αυτοί, ιδιώτες και κρατικοί λειτουργοί, που δεν επιτρέπουν την ελεύθερη είσοδο άλλων στο χώρο τον οποίο λυμαίνονται, αντιδρούν σε κάθε έλεγχο, σε κάθε αξιολόγηση του έργου τους και σε κάθε αλλαγή που θέτει σε αμφισβήτηση τη μονοκρατορία τους. Είναι αυτοί που στραγγαλίζουν στη γένεσή της κάθε καινοτόμο πρωτοβουλία που θα μπορούσε να αναβαθμίσει έναν επαγγελματικό κλάδο, να επεκτείνει νέες επιχειρηματικές δραστηριότητες και να προωθήσει την ανάπτυξη της χώρας.

Οι προνομιούχες αυτές παρασιτικές ομάδες αποτελούν με τη δράση τους το σημαντικότερο εμπόδιο για τον εκσυγχρονισμό της χώρας, είτε απομυζώντας τα δημόσια ταμεία, είτε ακυρώνοντας, συχνά δια της βίας, τις όποιες καινοτόμες πρωτοβουλίες που στοχεύουν στην εκμετάλλευση ευκαιριών ή την αποφυγή των κινδύνων που προκύπτουν από τις παγκοσμιοποιημένες αγορές. Το αποτέλεσμα της δράσης αυτών των προνομιούχων παρασιτικών ομάδων αντανακλάται στη πρωτιά της Ελλάδας στους αρνητικούς δείκτες (ανεργία, φτώχεια, ανισότητες, διαφθορά) που δημοσιεύουν οι διεθνείς οργανισμοί και στην τελευταία θέση της Ελλάδας στις συγκριτικές μετρήσεις θετικών δεικτών (ανταγωνιστικότητα, επενδύσεις, ανάπτυξη, πολιτισμό).

Οι παρασιτικές αυτές ομάδες, αν και αποτελούν αριθμητικά μικρό ποσοστό της ελληνικής κοινωνίας, χαρακτηρίζονται από σοβαρή γνώση νομιμοφανών και παράνομων πρακτικών υποστήριξης των συμφερόντων τους, από ικανότητα διάβρωσης του κράτους και των κομμάτων για την υποστήριξη των αλληλέγγυων με αυτές στελεχών και πολιτικών και την περιθωριοποίηση/υπονόμευση των στελεχών και πολιτικών που αντιστρατεύονται τα συμφέροντά τους. Μέσω αποτελεσματικών πολιτικών και ιδεολογικών παρεμβάσεων, οι παρασιτικές αυτές ομάδες κατορθώνουν να συσκοτίζουν το ρόλο τους, να παρουσιάζονται ως θεματοφύλακες της δημοκρατίας και της προόδου, να νομιμοποιούν τη βία που ασκούν στους όποιους “απείθαρχους” και να πείθουν την κοινωνία ότι για όλες τις εκτρωματικές καταστάσεις που δημιουργεί η δράση τους φταίει ο νεοφιλελευθερισμός, η παγκοσμιοποίηση και οι πάσης εθνικότητας “ξένοι” - εγχώριοι ή υπερπόντιοι αλλά κυρίως οι Αμερικανοί- που συνωμοτούν, σύμφωνα με την μυθολογία που αναπτύσσουν, μόνιμως κατά των ελληνικών συμφερόντων.

Είναι ενδεικτικό της εκτεταμένης ιδεολογικής παραπλάνησης που έχουν επιτύχει οι παρασιτικές αυτές ομάδες το γεγονός ότι θεωρούν δημιούργημά τους και υπερασπίζονται το μεταπολιτευτικό «κοινωνικό μοντέλο» όταν στη σημερινή Ελλάδα ο δείκτης ανισότητας είναι ο υψηλότερος στην Ευρωπαϊκή Ένωση των 15 και το πλουσιότερο 10% διαθέτει 7 φορές υψηλότερο εισόδημα από το φτωχότερο 10% των Ελλήνων.

Παρόλα αυτά όμως, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, φοβούμενα το πολιτικό κόστος της σύγκρουσης με τις παρασιτικές προσοδοθηρικές αυτές ομάδες, αποφεύγουν τη λήψη εκείνων των μεταρρυθμιστικών μέτρων που έχει σήμερα ανάγκη η ελληνική κοινωνία. Αν και δεν λείπουν μεταρρυθμιστικές δυνάμεις και στα δύο αυτά κόμματα, αυτές αδυνατούν να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο εντός τους, καθώς οι παγιωμένοι και κατά βάση κρατικοδίαιτοι κομματικοί μηχανισμοί ούτε θέλουν (λόγω της διάβρωσής τους από τα παρασιτικά συμφέροντα) ούτε μπορούν (λόγω παντελούς ανεπάρκειας) να αναλάβουν σημαντικές μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες.

Η διαμάχη τους για την ηγεμονία του “μεσαίου χώρου” και η απορρέουσα στρατηγική τους για την εκλογική επίτευξη του στόχου αυτού τα αποϊδεολογικοποιεί περαιτέρω και τα κάνει τόσο πολυσυλλεκτικά και δέσμια της ψηφοθηρίας που τελικά δεν φαίνεται να διαφέρουν σε τίποτα μεταξύ τους. Η εξέλιξη αυτή των κομμάτων οδηγεί σε διαρκή απομάκρυνση των πολιτών από τις δημοκρατικές διαδικασίες.

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία θεωρεί ότι η διέξοδος από τη κρίση της πολιτικής δεν είναι η σύγκλιση στο μέσο, αλλά η αποσαφήνιση των πολιτικών ταυτοτήτων των κομμάτων, οι οποίες στη συνέχεια θα τίθενται στη δημοκρατική κρίση των πολιτών.

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία, φιλοδοξεί να αποτελέσει τον πολιτικό πόλο αναφοράς όλων των δημοκρατικών, ευρωπαϊκού προσανατολισμού, μεταρρυθμιστικών, εκσυγχρονιστικών δυνάμεων της ελληνικής κοινωνίας και να συμβάλει θετικά στην ενίσχυση των μεταρρυθμιστικών δυνάμεων εντός και εκτός των σημερινών κομμάτων εξουσίας μέσω της συγκρότησης ενός ευρύτατου μεταρρυθμιστικού κινήματος που θα προβάλλει τη μεταρρύθμιση όχι μόνο ως ζωτική, σήμερα, αλλά και ως διαρκή ανάγκη της κοινωνίας, εστιασμένου στις μεταρρυθμίσεις που προτείνονται στο πλαίσιο προγράμματος της Φιλελεύθερης Συμμαχίας.

Τίποτε δεν είναι δυνατότερο από μία ιδέα της οποίας ο καιρός έχει φτάσει (B. Ουγκώ)

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία θεωρεί ότι οι πολίτες απαιτούν πλέον μεταρρυθμιστικές πολιτικές από τα πολιτικά κόμματα, τα οποία όμως δεν τους τις προσφέρουν με αποτέλεσμα στην κοινωνία να επικρατεί απογοήτευση και ανησυχία για το μέλλον. Επομένως, δεν αποτελεί πλέον βεβαιότητα ότι το πολιτικό κόστος των μεταρρυθμίσεων θα είναι πολλαπλάσιο από το πολιτικό όφελος που θα αποκομιστεί, όπως ισχυρίζονται οι πολέμιοι των μεταρρυθμίσεων.

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία θεωρεί ότι έχει γίνει πλέον συνείδηση σε σημαντική μερίδα του εκλογικού σώματος ότι το κοινωνικό συμφέρον δεν μπορεί να συνεχίσει να θυσιάζεται στα συμφέροντα των οποιωνδήποτε παρασιτικών ομάδων.

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία δεν πρόκειται να συμβιβαστεί με την αναβολή των μεταρρυθμιστικών πολιτικών που προτείνει και οι οποίες αποτελούν τον λόγο ύπαρξής της και τον λόγο για τον οποίο ζητάει από το εκλογικό σώμα να της εμπιστευθεί την ψήφο του.

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία αποτελεί μια πρωτοποριακή δημοκρατική πολιτική πρωτοβουλία που φιλοδοξεί να εκφράσει τα συμφέροντα της πλειονότητας της ελληνικής κοινωνίας. Τοποθετείται στον ιδεολογικό και πολιτικό χώρο της ευρωπαϊκής φιλελεύθερης πολιτικής οικογένειας που αποτελεί το τρίτο σε πολιτική δύναμη κόμμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία θα υποστηρίξει οργανωτικά τις πρωτοβουλίες της, μέσω της δημιουργίας πολιτικών κινήσεων που θα καλύπτουν την ελληνική επικράτεια αλλά και τους Έλληνες του εξωτερικού. Η οργάνωσή της θα βασίζεται στις φιλελεύθερες αρχές και κυρίως στο σεβασμό της μειοψηφίας. Η Φιλελεύθερη Συμμαχία δεν αποτελεί αρχηγική πολιτική πρωτοβουλία κάποιου προβεβλημένου στελέχους του φιλελεύθερου χώρου, ούτε εξυπηρετεί βραχυπρόθεσμες πολιτικές σκοπιμότητες. Αντίθετα, η Φιλελεύθερη Συμμαχία έρχεται να καλύψει σε

μόνιμη βάση ένα υπαρκτό πολιτικό κενό, αυτό της πολιτικής υποεκπροσώπησης του φιλελευθερισμού στην Ελλάδα.

Φιλελεύθερη ιδεολογία

Η φιλελεύθερη ιδεολογία αποτελεί το συνεκτικό ιστό των προτεινόμενων μεταρρυθμίσεων. Η Φιλελεύθερη Συμμαχία θα ορίσει εκ νέου την κατασυκοφαντημένη ιδεολογία του Φιλελευθερισμού στην Ελλάδα διαδίδοντας μαχητικά τις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του πρωτείου του ατόμου έναντι του κράτους, της ατομικής ευθύνης, της ισονομίας και της ισότητας ευκαιριών για όλους. Του ενιαίου και αδιαίρετου τρίπτυχου του πολιτικού, κοινωνικού και οικονομικού φιλελευθερισμού.

Όλοι εμείς που συγκροτήσαμε την Φιλελεύθερη Συμμαχία πιστεύουμε ότι η κατασυκοφαντημένη σήμερα ιδεολογία του Φιλελευθερισμού προσέφερε τεράστιες υπηρεσίες στον Ελληνισμό και τη δημοκρατία: ο Αδαμάντιος Κοραής, ο Ρήγας Φεραίος και οι Φιλικοί εμπνεύστηκαν τη δημιουργία του σύγχρονου ελληνικού κράτους και των δημοκρατικών ελευθεριών από τα φιλελεύθερα δημοκρατικά κινήματα που συντάραξαν την Ευρώπη του 19ου αιώνα εκφράζοντας τις ιδέες του διαφωτισμού και της γαλλικής επανάστασης. Γαλουχημένος με τις ίδιες ιδέες, ο Ελευθέριος Βενιζέλος εφάρμοσε τολμηρό φιλελεύθερο πρόγραμμα μεταρρύθμισης της ελληνικής κοινωνίας ανατρέποντας παγιωμένες καταστάσεις εκατονταετιών και προκαλώντας τις λυσσαλές αντιδράσεις των συντηρητικών της εποχής.

Γέννημα της ίδιας ιδεολογικής παράδοσης, η Φιλελεύθερη Συμμαχία καλεί τους Έλληνες πολίτες να αγωνιστούν μαχητικά για την ελευθερία, τη δημοκρατία, την ισονομία, την ατομικότητα και την ευημερία τους και να ανατρέψουν, με τα μέσα που παρέχει το Σύνταγμα, την ιδεολογική ηγεμονία και την πολιτική εξουσία οποιοδήποτε στέκεται εμπόδιο στην ευόδωση των στόχων αυτών.

- Είμαστε ακλόνητα προσηλωμένοι προς τις αρχές, τους κανόνες και της διαδικασίες της δημοκρατίας, της ελευθερίας της έκφρασης και της συνάθροισης, των ελεύθερων εκλογών, της διάκρισης της νομοθετικής, εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας, της διεύρυνσης και εξάπλωσης της δημοκρατίας, των ελευθεριών, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ώσπου να καταστούν καθολικές αρχές για την ανθρωπότητα. Ως πολίτες του κόσμου, όλοι μαζί και ο καθένας μας χωριστά αντιτασσόμαστε σε αντιδραστικά καθεστώτα και κινήματα που θεωρούν τη δημοκρατία μισητό τους αντίπαλο, καθεστώτα που καταπιέζουν τους ίδιους τους λαούς τους ή κινήματα που φιλοδοξούν να κάνουν το ίδιο.
- Η ζωή, η ελευθερία, η επιδίωξη της ευτυχίας και η νόμιμη ιδιοκτησία αποτελούν αναφαίρετα δικαιώματα κάθε ατόμου και είναι αυτά που προσδιορίζουν τον ιδιωτικό χώρο του κάθε ατόμου γιαυτό και δεν δεχόμαστε κατ' αρχήν, καμία παρέμβαση στον ιδιωτικό χώρο του ενήλικου ατόμου και δεν αναγνωρίζουμε καμία παρέμβαση στο όνομα της προστασίας του. Κάθε ενήλικο άτομο είναι σε θέση να προστατεύει τον εαυτό του και να τον διαθέτει με τον τρόπο που αυτό κρίνει.

- Τα δικαιώματα δεν εμπεριέχουν καμιά θετική υποχρέωση πλην αυτής του σεβασμού τους. Τα δικαιώματα δεν είναι ούτε συλλογικά ούτε αθροιστικά – ενώ συλλογικές έννοιες όπως το «Έθνος», ο «Λαός», η «Τάξη» κ.τ.λ. δεν έχουν δικαιώματα περισσότερα και πέραν αυτών που έχει το κάθε μέλος ξεχωριστά.
- Η μόνη έννοια ισότητας που αναγνωρίζουμε είναι η ισότητα απέναντι στους νόμους. Δεν δεχόμαστε καμιά διάκριση λόγω φυλής, φύλου, θρησκευτικών πεποιθήσεων, οικονομικής κατάστασης, σεξουαλικής προτίμησης ή άλλης ιδιαιτερότητας. Το αίτημα ή η προσπάθεια επιβολής κάθε άλλης μορφής ισότητας εμπεριέχει καταναγκασμό και ως εκ τούτου είναι απορριπτέα.
- Αναγνωρίζουμε τον οικουμενικό χαρακτήρα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και επομένως ζητούμε την εφαρμογή τους και την προστασία τους από όλα τα κράτη και τα πολιτικά κινήματα. Η παραβίαση των δικαιωμάτων αυτών πρέπει να καταδικάζεται εξίσου, ανεξαρτήτως του ποιος τα παραβιάζει ή ποιο είναι το πολιτιστικό πλαίσιο στο οποίο σημειώνεται η οποιαδήποτε παραβίαση. Απορρίπτουμε τον πολιτιστικό σχετικισμό, σύμφωνα με τον οποίο τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα δεν ταιριάζουν σε ορισμένους λαούς ή έθνη.
- Υποστηρίζουμε τη διεθνή ειρήνη και συνεργασία και απαιτούμε από τη διεθνή δημοκρατική κοινότητα να μην μένει απαθής απέναντι σε γενοκτονίες και άλλες κραυγαλέες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που υφίστανται οι λαοί του Τρίτου Κόσμου. Στο πλαίσιο της διεθνούς νομιμότητας οι ανθρωπιστικές επεμβάσεις, όταν είναι αναγκαίες, δεν θα πρέπει να θεωρούνται κατάργηση της εθνικής κυριαρχίας, αλλά αποκατάστασή της προς όφελος των ανθρώπων που υποφέρουν. Έτσι, ένα κράτος που παραβιάζει με αποτρόπαιες πράξεις τη συμβίωση των πολιτών του, δεν δικαιούται να προβάλλει ως επιχείρημα για την παράνομη δράση του την εθνική του κυριαρχία και η διεθνής κοινότητα βάσει των αρχών του διεθνούς δικαίου και των μηχανισμών που αυτό προβλέπει, έχει καθήκον να επεμβαίνει για να διασώσει τους πολίτες που κάθε φορά κινδυνεύουν. Για την ελευθερία και την ασφάλεια της Ευρώπης και για την ειρήνη στον κόσμο απαιτείται κοινή εξωτερική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνεργασία με το NATO και ιδίως τις ΗΠΑ, φυσικά εντός του πλαισίου του ΟΗΕ.
- Ως προσφορότερη μορφή οικονομικής οργάνωσης θεωρούμε αυτή της ελεύθερης αγοράς, αλλά αναγνωρίζουμε το δικαίωμα του κράτους να επεμβαίνει σε ακραίες περιπτώσεις νόθευσης του ανταγωνισμού, προστασίας του περιβάλλοντος αλλά και για την προστασία των ειδικών κατηγοριών συμπολιτών μας (π.χ. άτομα με ειδικές ανάγκες, κάτοικοι απόμακρων περιοχών, μειονότητες που υφίστανται διακρίσεις κλπ).
- Συνδέουμε την παγκόσμια οικονομική ανάπτυξη με την ανάπτυξη ελεύθερων αγορών και εναντιωνόμαστε στην οικονομική καταπίεση ή την περιβαλλοντική υποβάθμιση. Τα οφέλη από την παγκόσμια ανάπτυξη μέσω της επέκτασης του ελεύθερου εμπορίου θα πρέπει να αναδιανεμηθούν όσο ευρύτερα γίνεται, ώστε να υπηρετήσουν τα δικαιώματα των εργαζομένων, αγροτών και καταναλωτών, παντού στον κόσμο. Απορρίπτουμε τον «εξισωτισμό στη φτώχεια» που ενοχοποιεί το νόμιμο πλουτισμό και τον υγιή ανταγωνισμό.

- Αντιλαμβανόμαστε την παγκοσμιοποίηση και ως την πλανητική ολοκλήρωση και την προαγωγή της ελευθερίας και των ατομικών δικαιωμάτων. Για να επιτύχουμε τους στόχους αυτούς, υποστηρίζουμε τη ριζοσπαστική μεταρρύθμιση των βασικών θεσμών της παγκόσμιας διακυβέρνησης, την απελευθέρωση του εμπορίου και την βοήθεια προς τις αναπτυσσόμενες χώρες.
- Απορρίπτουμε χωρίς επιφυλάξεις τον αντιδυτικισμό, με ακραία και ενδημική μορφή του τον τυφλό αντιαμερικανισμό, ο οποίος αποτελεί την αιχμή της κυρίαρχης ιδεολογίας και θεμελιώδες ενοποιό στοιχείο του αντιφιλελεύθερου «φαιοκόκκινου» μετώπου. Εναντιωνόμαστε σε κάθε μορφή ρατσιστικής προκατάληψης και συμπεριφοράς, στον αντιμεταναστευτικό ρατσισμό της άκρας δεξιάς, στον φυλετικό και εθνοτικό ρατσισμό, στο ρατσισμό ενάντια σε ανθρώπους που κατάγονται από μουσουλμανικές χώρες ή στους απογόνους τους καθώς και στην ισλαμοφοβία. Αντιπαλεύουμε την αναβίωση του αντισημιτισμού και της προκατάληψης απέναντι στον εβραϊκό λαό και απορρίπτουμε το πρόσχημα του "αντισιωνισμού".
- Εναντιωνόμαστε σε κάθε μορφή τρομοκρατίας και απορρίπτουμε κατηγορηματικά την απολογητική ρητορική της και επικρίνουμε τους φορείς της, εγχώριους και διεθνείς. Η τρομοκρατία αποτελεί μια απειλή που χρειάζεται να την αντιμετωπίσουμε και όχι απλά να την ερμηνεύσουμε.
- Προσπιζόμαστε την παραδοσιακή φιλελεύθερη αξία της ελευθερίας της σκέψης και της ελεύθερης έκφρασης. Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, είναι αναγκαίο να προασπίσουμε το δικαίωμα των ατόμων να επικρίνουν και να αμφισβητούν ιδέες –ακόμα και ολόκληρα ιδεολογικά συστήματα– που θεωρούνται πολύτιμες από άλλους ανθρώπους. Η κριτική του θρησκευτικού φαινομένου και των μεμονωμένων θρησκειών εμπίπτει στην κατηγορία αυτή. Σε κάθε περίπτωση, ο σεβασμός προς τους άλλους δεν ταυτίζεται με την αποσιώπηση της κριτικής στις πεποιθήσεις τους, εφόσον πιστεύουμε πως όλες οι πεποιθήσεις πρέπει να επιδέχονται κριτική.
- Θεωρούμε αναπόσπαστο τμήμα της ελεύθερης ανταλλαγής ιδεών και παράγοντα ενθάρρυνσης της διανοητικής προσπάθειας των ανθρώπων τη δωρεάν ανάπτυξη του λογισμικού ανοικτού κώδικα και άλλων ανάλογων δημιουργικών εγχειρημάτων και εναντιωνόμαστε στην κατοχύρωση ευρεσιτεχνιών στα γονίδια, τους αλγόριθμους και τα φυσικά δεδομένα. Υποστηρίζουμε την ελεύθερη πρόσβαση στο διαδίκτυο, την ελευθερία διακίνησης πληροφοριών και την αποθάρρυνση κάθε απόπειρας κρατικών παρεμβάσεων και λογοκρισίας σε αυτό.

Ελληνίδες, Έλληνες,

Σήμερα 28 Απριλίου του 2007, εδώ, στην Ανάβυσσο, όλοι εμείς που πιστεύουμε στο όραμα της ανοιχτής κοινωνίας, όλοι εμείς που αντιλαμβανόμαστε την πολιτική ως πράξη και όχι ως σύνθημα προς μαζική κατανάλωση, εμείς που πιστεύουμε πως η δημιουργική πορεία της πατρίδας μας είναι αποτέλεσμα της ανάληψης των ατομικών μας ευθυνών, ορθώνουμε το ανάστημά μας.

Σας καλούμε όλους να γίνετε κοινωνοί και εκφραστές του οράματος, των αρχών και των πολιτικών προτάσεων της Φιλελεύθερης Συμμαχίας.

Παλεύουμε για το σήμερα, παλεύουμε για το τώρα και ονειρευόμαστε το αύριο.

Τώρα, ο Φιλελευθερισμός!